

Diaris vells

Tinc el costum d'anar apilant els diaris fins que, passat un temps, em poso a donar-los un repàs definitiu abans de dur-los al contenidor. Llavors retallo aquelles notícies o aquells articles que em semblen dignes de conservar, perquè no és cert que tot es pugui trobar a internet i perquè m'agrada el paper. D'altra banda, aquell últim repàs abans de fer endreça em serveix també per aturar-me a llegir allò que en el seu moment em va passar per alt o que vaig deixar per a una altra estona amb més calma. I vet aquí que molt sovint, quan faig això, m'adono que molts dels titulars que en el seu dia -fa dos o tres mesos- semblaven apocalíptics, ara amb prou feines ens sonen com una cosa vaga i llunyana. I si, per una casualitat, m'apareix un diari de fa més d'un any, aquesta sensació de volatilitat es fa encara més palesa i més gran i et porta a adonar-te de les coses que són realment importants i d'aquelles altres que en un moment determinat es van exagerar per fer-nos creure que ho eren. Penso en totes les vegades que durant l'any passat algú va qualificar com a *històric* qualsevol fet, des d'una diada castellerà fins a un partit de futbol, però també coses més serioses i més transcendents que podien ser relativament importants però que s'hauria d'haver estat una mica més caut abans de batejar-les amb un adjectiu tan solemne.

A principis de febrer, tan sols a un mes vista del 2013, em pregunto quanta gent seria capaç de recordar ni que fos un sol fet "històric" dels que van esdevenir l'any passat. Suposo que ben poca. Portar el recompte de totes les vegades que algú pronunciarà aquesta mateixa declaració durant aquest 2014 seria un exercici divertit, ni que només fos per demostrar la seva irrellevància d'aquí a dotze mesos. Tan divertit com ho seria comptar totes les eleccions en les quals alguns han dit "ara és el moment". En vindran unes altres i ho tornaran a dir. I passaran vint anys i ens seguiran dient "ara és el moment", fins que comprendrem que tenien raó quan ho deien però que no havíem sabut interpretar el seu veritable sentit: que el que volien dir és que era el moment... per a ells, i no el podien deixar escapar. Llegir diaris endarrerits, millor si són de fa dos o tres anys, ajuda a relativitzar-ho molt tot, a ser una mica més escèptic i a agafar-se la vida amb molta més calma.